

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0002/2016

7.1.2016

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczącego metali ciężkich (08648/2015 – C8-0157/2015 – 2014/0359(NLE))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawca: Giovanni La Via

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	4
ZWIĘZŁE UZASADNIENIE	5
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	7

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczącego metali ciężkich
(08648/2015 – C8-0157/2015 – 2014/0359(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (08648/2015),
 - uwzględniając zmiany do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczącego metali ciężkich (08648/2015 ADD 1),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 192 ust. 1 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0157/2015),
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci oraz art. 99 ust. 2, jak również art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0002/2016),
1. wyraża zgodę na przyjęcie zmian do protokołu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości ma na celu ochronę środowiska życia ludzi przed zanieczyszczeniem powietrza. Różne badania wykonane między 1972 i 1977 r. wykazały, że czynniki zanieczyszczenia powietrza mogą przemieszczać się na odległość kilku tysięcy kilometrów, zanim opadną na ziemię. Problemy spowodowane zanieczyszczeniem powietrza trzeba zatem rozwiązywać na szczeblu międzynarodowym. Podpisana w 1979 r. i obowiązująca od 1983 r. konwencja była pierwszym prawnie wiążącym międzynarodowym instrumentem w tej dziedzinie. Stworzyła ona ramy kontrolowania i ograniczania szkód spowodowanych transgranicznym zanieczyszczeniem powietrza dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska. Konwencja stanowi, że Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) będzie wykonywać zadania sekretariatu konwencji. Konwencja jest wdrażana i monitorowana za pośrednictwem Wspólnego programu monitoringu i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie (EMEP).

Do chwili obecnej konwencja została rozszerzona ośmioma protokołami, w których określono szczegółowe środki, jakie mają podejmować Strony w celu ograniczenia swoich emisji czynników zanieczyszczenia powietrza. Pierwszy protokół do konwencji, który został podpisany w 1984 r., dotyczył systemu finansowania działalności w ramach EMEP. Drugi protokół dotyczący emisji siarki był pierwszym konkretnym środkiem służącym zmniejszeniu zanieczyszczenia powietrza. Protokoły trzeci, czwarty i piąty dotyczyły tlenków azotu, lotnych związków organicznych (LZO) oraz, po raz kolejny, emisji siarki i ich przepływów o charakterze transgranicznym. Protokół z 1991 r. w sprawie LZO oznaczał przejście z pojedynczych substancji ku skuteczniejszemu podejściu grupowemu. Było ono kontynuowane w obu protokołach z Aarhus z 1998 roku w sprawie metali ciężkich i w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO). Ósmy protokół, który ma przeciwdziałać zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej, jest pierwszym protokołem obejmującym wiele substancji zanieczyszczających jednocześnie i ich wielorakie skutki oraz zawiera szczegółowe krajowe pułapy emisji i krajowe zobowiązania do ograniczenia emisji różnego rodzaju czynników zanieczyszczenia.

Celem protokołu z Aarhus z 1998 roku dotyczącego metali ciężkich (protokół) jest ograniczenie i kontrolowanie antropogenicznych emisji do powietrza ołowiu (Pb), kadmu (Cd) i rtęci (Hg). Protokół ten zobowiązuje Strony do ograniczenia ich całkowitych rocznych emisji tych trzech metali poniżej ich poziomów z 1990 r. lub innego roku w okresie od 1985 do 1995 r. Protokół ten ma na celu redukcję emisji ze źródeł przemysłowych (hutnictwo żelaza i przemysł stalowy, przemysł metali nieżelaznych), z procesów spalania (produkcja energii elektrycznej, transport drogowy), a także ze spalania odpadów. Protokół określa dopuszczalne wartości emisji mające zastosowanie do poszczególnych głównych źródeł stałych i zobowiązuje strony do stosowania najlepszych dostępnych technik (BAT). Strony muszą także opracowywać i przechowywać wykazy emisji Pb, Cd i Hg, wycofać benzynę ołowiową i zmniejszyć poziomy stężenia Hg w bateriach alkalicznych. Protokół proponuje również wdrożenie środków zarządzania w odniesieniu do innych produktów zawierających Hg, w tym urządzeń pomiarowych.

Przystąpienie Wspólnoty do protokołu zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją

Rady 2001/379/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. Protokół ten wszedł w życie dnia 29 grudnia 2003 r. i został transponowany do prawa UE za pomocą kilku instrumentów. Po dokonaniu przeglądu protokołu pod kątem dostateczności i skuteczności ich zobowiązań Strony w 2009 i 2010 r. uzgodniły rozpoczęcie negocjacji w sprawie zmiany tekstu protokołu i załączników do niego. W grudniu 2012 r. protokół został zmieniony na mocy decyzji 2012/5, 2012/6 i 2012/7, przy czym te dwie ostatnie decyzje odnoszą się do najlepszych dostępnych technik.

Decyzja 2012/5 musi zostać ratyfikowana przez Strony. W zmienionym protokole określono w szczególności bardziej rygorystyczne dopuszczalne wartości dla emisji pyłów z niektórych głównych źródeł stałych, jak również elastyczne rozwiązania przejściowe, z których skorzystają Strony przystępujące do zmienionego protokołu przed końcem 2019 r., w tym państwa z Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej.

Zmiana protokołu została już w znacznym stopniu uwzględniona w prawodawstwie UE, lecz zostanie dalej przetransponowana za pomocą nowej dyrektywy ustanawiającej zaktualizowane krajowe pułapy emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia atmosferycznego i ustalającej roczne krajowe wykazy emisji, obejmujące między innymi emisje ołowiu, kadmu i rtęci.

Projekt decyzji Rady zawiera wykaz zmian do protokołu określonych w załączniku do decyzji 2012/5. Jak wyjaśniono powyżej, zmiany te są całkowicie spójne z obowiązującym prawodawstwem UE. Ratyfikacja zmiany protokołu będzie ważnym krokiem naprzód ku większej ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska przed transgranicznym zanieczyszczeniem powietrza. Dlatego sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje projekt decyzji Rady i sugeruje, by Parlament wyraził zgodę.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	22.12.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 60 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Jean-François Jalkh, Giovanni La Via, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Damiano Zoffoli
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Nikos Androulakis, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Ulrike Müller, James Nicholson, Alojz Peterle, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Lucy Anderson, Beatriz Becerra Basterrechea, Michał Boni, Neena Gill, Monika Hohlmeier, Sander Loones, Helga Stevens